

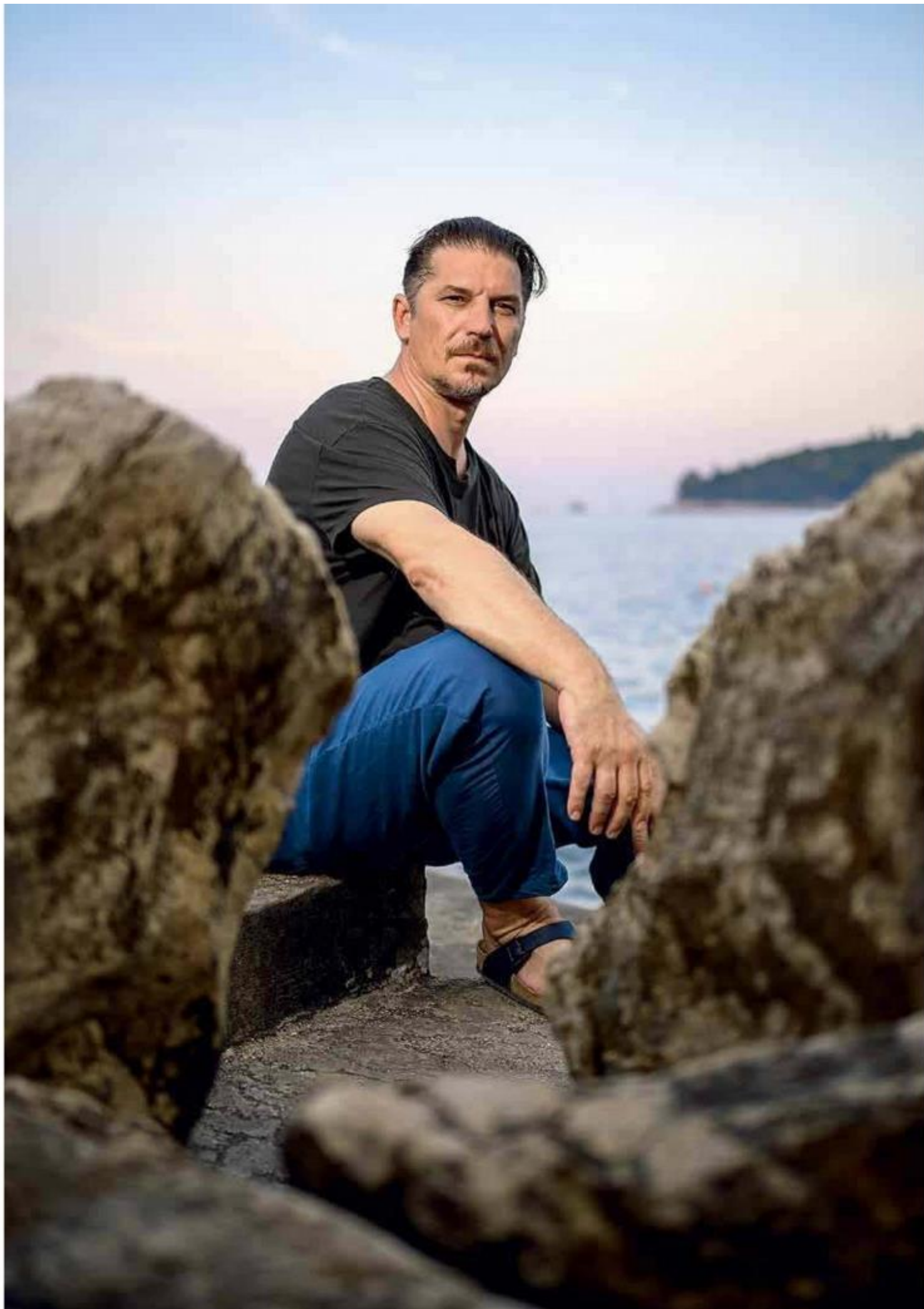
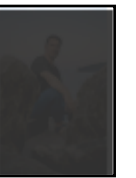
PRICE

Luka Peroš

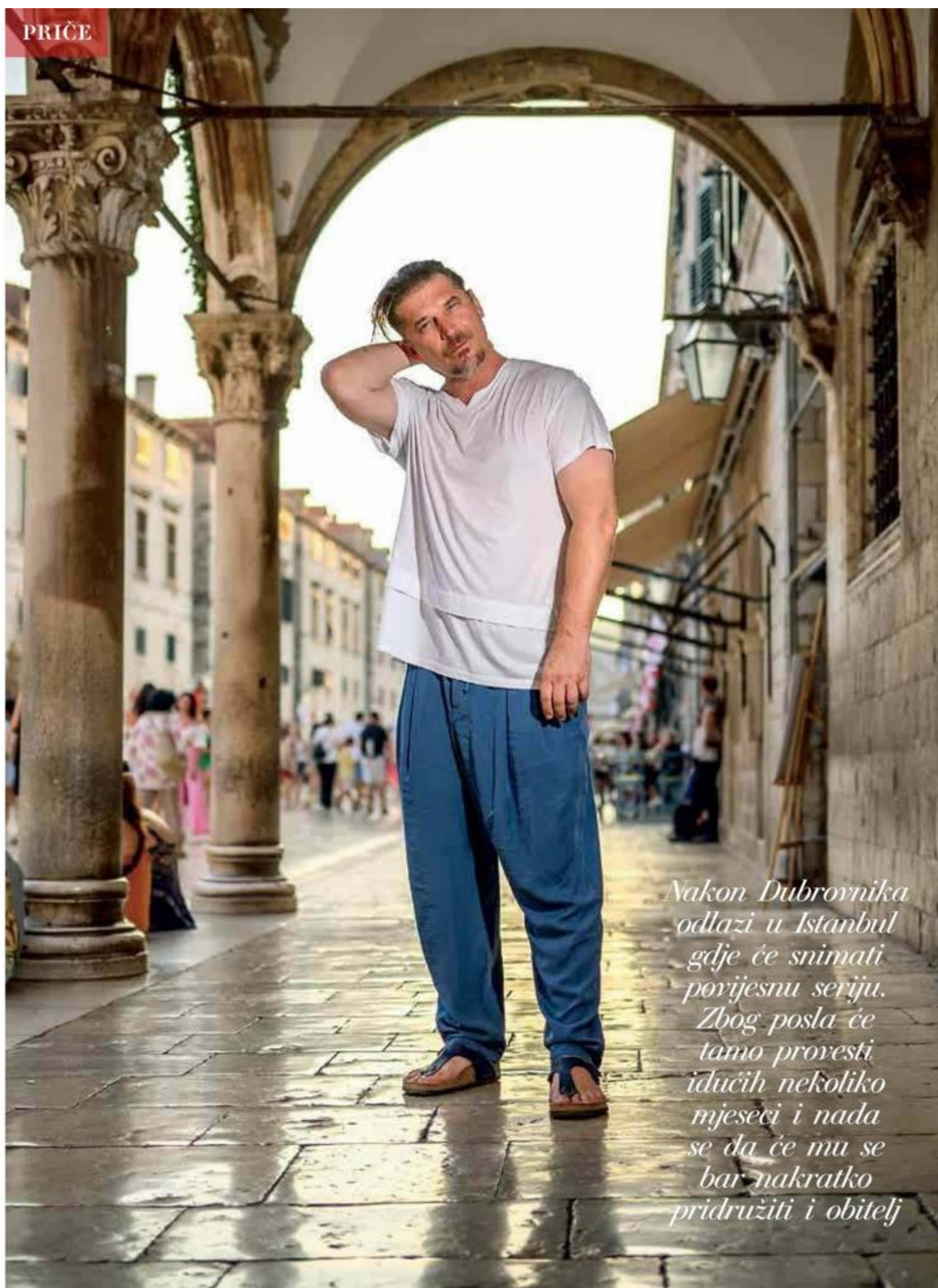
Filmski život zagrebačkog glumca

Zvijezda serije 'Kuća od papira' ovih se dana priprema za predstavu 'Oluja' na Dubrovačkim ljetnim igrama, a za Gloriju govori o selidbama po cijelom svijetu - od Beča i Abu Dhabija do Los Angelesa i Barcelone - te o sreći koju je pronašao uz suprugu, Brazilku Paulu Feferbum

*tekst INES STIPETIĆ
fotografije TONČI PLAZIBAT/CROPIX*

HLAČE I MAJICA LURDES BERGADA SYNGMAN CUCALA

Glumačkom ansamblu ovogodišnjih Dubrovačkih ljetnih igara pridružilo se troje domaćih zvijezda s uspješnom inozemnom karijerom i tako začinio dramski program zvjezdanim sjajem. Osim Gorana Višnjića i Zrinke Cvitešić, koji su krajem srpnja igrali u kultnoj Vojnovićevoj predstavi "Ekvinocijo", za posljednju dramsku premijeru na Igrama, Shakespeareovu "Oluju", angažiran je Luka Peroš. Glumac rođen u Zagrebu prije 47 godina svjetsku slavu stekao je ulogom Marseillea u španjolskoj seriji "Kuća od papira", a pred publiku se vraća nakon devet godina, koliko nije igrao u kazalištu. Sada mu je sva koncentracija usmjerena na ulogu čarobnjaka Prospera i predstavu redatelja Vite Taufera, čija je premijera zakazana za 20. kolovoza na Lokrumu.

- Iskreno me iznenadio poziv Senke Bulić, ravnateljice dramskog programa Igara, da se pridružim glumačkom timu "Oluje". To je ponuda koja se ne odbija i velika mi je čast i prestiž tumačiti jednu od glavnih uloga u Shakespeareovu komadu na Igrama - kaže Luka Peroš, koji već devet godina živi u Barceloni, a zbog ovog glumačkog angažmana, koji ga je proljetos doveo i u Zagreb, morao je odbiti tri poslovne ponude. Ali, kaže, zbog izgubljenih poslova ne žali.

- Proljetos sam boravio mjesec i pol u Zagrebu na čitaćim probama, upoznao sam Vitu Taufera, s kojim prvi put radim. Ima osebujan redateljski rukopis, lijepo mi je s njim raditi, nema nervoze, nema presinga, a i ansambl predstave je fantastičan. Glumci su iz raznih kazališta, moju kćer Mirandu igra odlična mlada glumica Ružica Maurus, a čast mi je dijeliti scenu i s Franjom Dijakom koji igra Calibana. Bit će to malo drugačija pred-

José Manuel Poga, Luka Peroš i Darko Perić na premijeri pete i posljednje sezone 'Kuća od papira' (1). U Turskoj snima povijesnu seriju (2)

stava od one koju bi možda publika očekivala za ovakvu klasičnu literaturu, ali to je Vitin rukopis i nadam se da ćemo napraviti dobar posao.

Sudjelovao je i na otvorenju ovogodišnjih Igara i dobio svoju porciju uzvika i zafkancije koja tradicionalno stiže s tribina za vrijeme generalne probe. Kaže, izuzetno stresno iskustvo koje će pamtiti cijeli život.

- Bio sam Dugi Nos iz Držićeva "Dunda Maroja", neke riječi sam progutao, nisam pogodio ni dubrovački naglasak pa je s tribina stigao rafal raznih komentara uz onaj najglasniji: "Vratite nam Pređu". Mog divnog Pređu Vušovića kojeg bi i ja sam najradije vratio među nas da mogu. Kako sam veliki emotivac, ne moram vam reći da nisam od srama spavao do pet ujutro. Zato sam na samom otvaranju Igara, prije nego što sam stupio pred publiku, pogledao u nebo i zamolio Pređu da mi pomogne. I bilo je puno bolje.

A nakon Dubrovnika, gdje će dočekati kraj Igara 25. kolovoza, poslovni itinerer vodi ga u Istanbul kamo odlazi snimati novu sezonu jedne povijesne serije. Zbog posla će tamo provesti idućih nekoliko mjeseci i nada se da

će mu se bar nakratko tamo pridružiti i obitelj.

- Jedino me brine što glumim na turskom, tako da ću svoje replike morati naučiti napamet. Imam prevoditeljicu koja me uči i naglaske, naravno nešto mi je blisko jer turske riječi imamo i na našim prostorima, no govoriti turski sasvim je nešto drugačije - kaže Luka, kojem će to biti 13. jezik na kojem će glumiti: odlično govori njemački i engleski, dobar je u španjolskom, služi se talijanskim, francuskim i portugalskim koji se govori u Brazilu, katalonski razumije, ali slabije govori, a glumio je na ruskom, albanskom, rumunjskom i danskom.

Sva ta znanja skupio je tijekom svog zanimljivog, gotovo filmskog života. Rođen je u Zagrebu, a kad mu je bilo pet godina, s obitelji se preselio u Beč gdje mu je tata, inženjer petrokemije, dobio posao u jednoj američkoj tvrtki. Nakon pet godina u glavnom gradu Austrije s mamom i starijim bratom Paulom vratio se u Zagreb zbog škole. Onda je u Hrvatskoj počeo rat, a njegov tata dobio je posao u Abu Dhabiju pa se obitelj preselila u Ujedinjene Arapske Emirate gdje je ▶

PRICE

Zbog mog nomadskog posla najviše trpi obitelj, iako mi je supruga podrška. Ona je moja mirna luka, brine se o djeci, pazi na prehranu, vježba, sve ono što ja ne radim

Luka završio srednju američku školu. Ondje je dobio ponudu za nastavak školovanja u SAD-u, prijavio se na nekoliko fakulteta, a primljen je na koledž Emerson gdje je diplomirao kazališnu glumu.

- Nakon diplome 2000., otišao sam u Los Angeles u potrazi za srećom. Uspio sam ući u filmsku industriju, ali kao statist, oružar, vozač, rekviziter... Radio sam sve osim glume, pa sam se nakon dvije godine odlučio vratiti u Hrvatsku. U potrazi za poslom, 2004. Mani Gotovac, Galiano Pahor i Krešo Dolenčić pozvali su me na audiciju za riječki HNK Ivana pl. Zajaca, prošao sam i prva mi je uloga bila u Hamletu gdje sam glumio Horacija.

Luka sa suprugom Paulom Feferbaum, kćerkama Lunom i Avom te sinom Davidom Luisom

Tako da sam odmah uletio u žrvanj. Bilo mi je to jako lijepo, ali i izazovno razdoblje jer od 17 godina školovanja samo pet mi je bilo na hrvatskom pa se nisam snalazio s naglascima koji se uče na našoj Akademiji dramske umjetnosti - prisjeća se glumac. Nakon dvije godine u Rijeci Luka je dobio angažman u Zagrebačkom kazalištu lutaka, a za boravka u Hrvatskoj dogodila mu se i ljubav. Upoznao je umjetnicu i dizajnericu Ivanu Popović koja je iz prijašnje veze imala tada četverogodišnju kćerku Lunu. Luka ju je prihvatio kao svoju, a nakon dvije godine dobili su kćer Avu. Veza Ivane i Luke nije potrajala, no ostali su u dobrim odnosima pa su djevojčice svaki

slobodan trenutak provodile s tatom. A onda se dogodila tragedija - prerana smrt Ivane Popović, na Staru godinu 2016.

- Luna je tada kretala na fakultet pa je ostala s Ivaninom mamom u Zagrebu, a Ava je došla k meni jer je pred njom bila još srednja škola i, naravno, bilo je prirodno da dođe živjeti s tatom. To je za nju bila ogromna promjena. Divim joj se jer je tada ostala bez mame, promijenila školu, prijatelje, sredinu i izborila se kao lavica za svoje mjesto pod suncem. U Barceloni su sve škole na katalonskom tako da je silom prilika progovorila katalonski, u kojem je sto puta bolja od mene, završila je prvu godinu fakulteta za unutrašnje uređenje, govori četiri jezika i skidam joj kapu na svemu što je napravila - kaže glumac kojeg je u Barcelonu dovela - ljubav. Sadašnju suprugu Paulu Feferbaum, Brazilku židovskih korijena, upoznao je 2010. u uvali Palmizani, godinu dana kasnije su se zaručili i vjenčali, a 2012. rodio im se sin David Luis. Paula je već tada godinama živjela i radila u Barceloni kao marketinška stručnjakinja, selidba u Zagreb nije dolazila u obzir, tako da su dvije godine održavali vezu na daljinu. Zbog cura nije brzao s odlaskom u Barcelonu i najvažnije mu je, a misli da je u tome uspio, da se Luna, Ava i David Luis doživljavaju i vole kao prava braća.

Pokušavao sam tamo naći posao i kada su se prilike počele polako otvarati, kada su počeli stizati prvi filmovi i serije, mogao sam si financijski priuštiti da ovdje dam otkaz i preselim se u Barcelonu. U početku su to bile uloge na engleskom, onda polako na španjolskom, ali sam zbog naglaska još glumio strance. Španjolska je velika zemlja, ima puno glumaca, puno se radi, a poslovi se dobivaju na audicijama, što kod nas nije praksa. Tako da sam u potrazi za srećom i našao sreću, jer u našem poslu nikada ne treba odustati, nije lako, kada padneš, treba se dići i ići dalje - govori glumac kojem je 2018. stigla ponuda da postane dio tada jako popularne serije "Kuća od papira" u kojoj je glumio od treće do pete, ujedno posljednje sezone.

- U početku nisam bio svjestan da ću postati dio glavne glumačke ekipe. Kako je serija već tada bila jako popularna, nisam mogao postavljati nikakve uvjete, tako da sam prve

dvije sezone radio doslovce za sitniš, na trećoj su nešto povisili honorar, a ni odnos prema nama koji nismo bili iz Madrida nije bio baš bajan. No glumačka ekipa je zato bila odlična, bili smo kao prava obitelj, a najviše me iznenadila popularnost serije. Prije snimanja sam na Instagramu imao oko 600 pratitelja, a na kraju milijun i tristo tisuća. Pisali su mi fanovi s Filipina, iz Uzbekistana, Kirgistan, Čilea, Novog Zelanda... Doslovce iz cijelog svijeta. Ali kao što znamo, slava je relativan pojam koji na stol ne donosi hranu niti plaća račune. Primjerice, nakon završetka serije, unatoč ogromnoj popularnosti, nisam šest mjeseci dobio niti jedan posao. Dakle samo rad i trud. To govorim i svojoj djeci, da ne bi slučajno povjerovala u tu iluziju. Ali, hvala Bogu, ne zanima ih moj posao - kaže Luka Peroš. Sin David Luis lud je za nogometom, trenira futsal, a zahvaljujući tati upoznao je skoro sve nogometaše Barcelone.

- Za 12. rođendan odveo sam ga s nekoliko prijatelja na Barcin trening. Fotkali su se s nogometašima, dobili su majice i mislili da

Luku 20. kolovoza
 očekuje premijera
 predstave 'Oluja'
 na Igrama

sanjaju. A jednom me David i dobro osramotio. Bili smo kod Luke Modrića u Madridu, našli smo se s njim u hotelu prije El Clasica, a on umjesto da priča s Lukom, stalno je gledao tko od nogometaša prolazi po lobiju i trčao za njima. Ozbiljno me izblamirao. Luki Modriću je to, naravno, bilo smiješno - kaže Luka Peroš. Naime, Modrićeva supruga Vanja daljnja je rođakinja Luke Peroša, upoznali su se prije korone i odonda su često u kontaktu. Luka je veliki nogometni fan, navija za Barcelonu i hrvatsku reprezentaciju, dok su mu, kaže, domaći klubovi zanimljivi samo kada igraju izvan granica Hrvatske. Kada je stigao u Barcelonu, za razonodu i kondiciju igrao je mali nogomet, tako je i stekao neke prijatelje s kojima se druži i danas, iako mu je najdraže biti kod kuće.

- Draža su mi intimnija druženja od gužvi. Volim kuhati, opustiti se uz televiziju, biti s obitelji - i obožavam jesti. Ne razumijem koncept tih španjolskih tapasa: dobiješ dva mini burgera ili dva mini sendviča pa se ti najedi. Meni to nije ni za jedan zalogaj. Pa visok sam

192 centimetra i imam stotinjak kila - smije se Luka, s čijim su kulinarskim sposobnostima upoznati svi u Voloskom, mjestu gdje njegova obitelj već generacijama ima kuću. Svako ljeto, naime, cijela riva uživa u njegovim špagetima bolonjez.

- Moj bolonjez party već je postao tradicija. Prvo je to bilo malo druženje ispred naše kuće, a posljednjih godina to je fešta za cijelo selo. Okupi nas se više od sto, svi su dobrodošli, pa se nešto zavrta i zapjeva i stvarno nam je super.

Ove godine zbog obaveza nije stigao napraviti tulum jer ga je posao vukao na razne strane. Dio srpnja proveo je u Sofiji gdje je snimao film uz Jona Voighta i Radu Šerbedžiju, pa je potom bio u Gorskom kotaru kao član žirija filmskog festivala Cinehill i vratio se u Dubrovnik na probe.

- Ulazimo u sam finiš, probe su na Lokrumu gdje će se predstava i igrati, a nadam se da će mi se uoči premijere pridružiti obitelj. Volio

bih da David bude bar na jednoj probi, da vidi kako nastaje predstava. Za razliku od njega, Ava je puno vremena sa mnom provodila u Kazalištu lutaka, dok je on samo jednom bio na snimanju serije "La Academia" koju sam radio ovo proljeće. To mu je, naravno, bilo zanimljivo jer sam glumio trenera jednog mladog nogometnog kluba - kaže Luka Peroš. A tati i sinu to će u idućih nekoliko mjeseci biti rijetki zajednički trenuci jer će do kraja godine Luka boraviti u Istanbulu.

- Zbog mog nomadskog posla najviše trpi obitelj, iako mi je supruga velika podrška. Ona je moja mirna luka, organiziranija je od mene, brine se o djeci, pazi na zdravu prehranu, vježba, sve ono što ja ne radim. A ja sam pak taj koji mora osigurati obitelji egzistenciju i nisam u prilici odbijati poslove, jer ionako ima dosta perioda kada ne radim. Supruzi, koja je rođena u Rio de Janeiru, objasnio sam kako joj je najbolje da zamisli da sam mornar ili kapetan duge plovidbe koji na neko vrijeme odlazi od kuće, ali se uvijek vraća u svoju sigurnu luku - zaključuje Luka Peroš. ■